

Sygn. akt: I C 1380/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Nalewajk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2017 roku w S.,

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego S. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.,

przeciwko J. S.,

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 1380/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. w pozwie przeciwko J. S. domagał się zasądzenia kwoty 400,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 30 złotych tytułem opłaty od pozwu.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że wierzytelność dochodzoną pozvem nabył na skutek umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 4 lutego maja 2016 roku z (...) Bank S.A., na podstawie której stał się następcą pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. uzyskując wierzytelność, której podstawą była umowa o numerze (...) zawarta przez pozwaną J. S. z (...) Bank S.A w dniu 26 marca 2007 roku. Jako dowód, że wierzytelność dochodzona pozvem była przedmiotem przelewu powód przedłożył wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, a na potwierdzenie istnienia i obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na stronie pozwanej przedłożył wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej. Powód twierdził, że na kwotę dochodzoną w niniejszym postępowaniu składają się kwoty: 210,64 złote tytułem należności głównej oraz 190,16 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek, na którą składały się przyjęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy od niezapłaconej kwoty należności głównej wynikającej z umowy oraz odsetki ustawowe naliczone przez powoda do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od dnia 1 stycznia 2016 roku.

Pozwana J. S. zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawiła się na termin rozprawy, nie usprawiedliwiła swoje nieobecności, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła żadnego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we (...) Bank S.A. we W. zawarł w dniu 04 lutego 2016 roku umowę sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem były wierzytelności ujęte na Liście Wierzytelności - wymienione w Załączniku nr 1A oraz w Załączniku 1B.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 8-12)

W dniu 27 września 2016 roku powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...), w którym stwierdził, że dnia 04 lutego 2016 roku nabył od (...) Bank S.A. wierzytelność wobec dłużnika J. S. wynikającą z umowy kredytu o nr (...), a wysokość zobowiązania dłużnika według stanu na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 400,80 złotych.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej k. 7, pełnomocnictwo k. 15, wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzony przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy k. 16-17, KRS nr (...) k. 18)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd w sprawie niniejszej wydał wyrok zaoczny, albowiem pozwana J. S. zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawiała się na termin rozprawy i nie wypowiedziała się co do żądań pozwu. W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Wydanie wyroku zaocznego nie zwalania więc sądu od badania roszczenia pod kątem jego zgodności z prawem. Sąd Najwyższy w stanowisku wyrażonym w wyroku z dnia 31 marca 1999 roku (I CKU 176/97, LEX nr 37430), podkreślił, że domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest zawsze rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania.

Stan faktyczny w sprawie został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. Przytoczone przez powoda okoliczności stanowiące uzasadnienie pozwu budzą – w ocenie Sądu - uzasadnione wątpliwości w świetle przedstawionych przez niego dowodów.

W myśl przepisu art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miała okoliczność wykazania przez stronę powodową faktu nabycia wierzytelności wobec pozwanej wywodzonej z określonego stosunku prawnego, jej istnienia i wysokości. Zgodnie z art. 509 k.c., aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana – poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność .

W warunkach niniejszej sprawy jako niewątpliwy uznać należy fakt zawarcia przez powoda (...) Bank S.A. we W. w dniu 04 lutego 2016 roku umowy sprzedaży wierzytelności. Powodowi nie udało się jednak wykazać i udowodnić, że na podstawie tej umowy nabył wierzytelność względem pozwanej w kwocie dochodzonej pozwem.

Zgodnie z zawartą umową sprzedaży wierzytelności jej przedmiotem była sprzedaż wierzytelności ujętych na Liście Wierzytelności na warunkach określonych w umowie. W rozumieniu zawartej umowy, pod pojęciem Listy Wierzytelności należało zaś rozumieć Załącznik nr 1A i Załącznik nr 1B (§ 1 umowy).

Załącznik nr 1A miał być sporządzony przez bank wg stanu na dzień zawarcia umowy w formie pisemnej parafowanej na każdej ze stron przez strony umowy, opatrzone kolejnymi numerami porządkowymi poświadczony notarialnie zestawienie wierzytelności z wyszczególnieniem, co do każdej wierzytelności: numeru umowy stanowiącej podstawę zobowiązania ze wskazaniem rodzaju umowy, ceny jednostkowej sprzedaży, danych osobowych dłużnika (imię, nazwisko, PESEL), łącznej kwoty zobowiązania każdej z wierzytelności, wskazania wysokości zobowiązania każdego z dłużników na dzień zawarcia umowy z podaniem wysokości niespłaconego kapitału, niespłaconych odsetek, niespłaconych opłat i kosztów.

Załącznik nr 1B miał być przekazany kupującemu w formie elektronicznej w formacie M. E. na płycie CD/DVD w 2 egzemplarzach i miał on zawierać sporządzone przez bank dane wierzytelności w postaci: numeru umowy stanowiącej podstawę zobowiązania ze wskazaniem rodzaju umowy, danych osobowych dłużnika (imię, nazwisko, PESEL) oraz ostatnich znanych bankowi dane teleadresowych, ceny jednostkowej, wysokości zobowiązania każdego z dłużników wraz z wysokością niespłaconego kapitału, niespłaconych odsetek umownych i karnych, niespłaconych opłat i kosztów wg stanu na dzień zawarcia umowy, wysokości zobowiązania każdego z dłużników wraz z wysokością niespłaconego kapitału, niespłaconych odsetek umownych i karnych, niespłaconych opłat i kosztów wg stanu na dzień C. off date (na dzień 02 grudnia 2015 roku), daty spisania należności z bilansu banku wraz ze wskazaniem wysokości zobowiązania na dzień spisania należności z bilansu banku, wskazania daty zawarcia i wypowiedzenia umowy kredytowej lub daty ostatecznej rozliczenia umowy, wskazania daty i wysokości kwoty ostatniej wpłaty na umowę przed spisaniem umowy w ciężar rezerwy, a także daty i wysokości wpłaty, jeżeli nastąpiła ona po dniu spisania wierzytelności w ciężar rezerwy, wskazania sygnatur akt i nazwy sądu, jeżeli w sprawie bank prowadził postępowanie sądowe, wskazania pełnej nazwy podmiotu kredytującego oraz daty zamknięcia umowy w systemie rozliczeniowym banku.

Powód nie dołączył do umowy sprzedaży wierzytelności ani załącznika nr 1A w formie pisemnej, ani załącznika nr 1B w formie elektronicznej.

Do pozwu dołączono wprawdzie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego oraz wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, jednakże powyższe dokumenty nie dają podstaw do ustalenia skuteczności dokonanej cesji wierzytelności w wysokości dochodzonej w niniejszym postępowaniu.

Wbrew stanowisku powoda, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji nie stanowi dowodu dokonania cesji wierzytelności przysługującej (...) Bank S.A. we W. względem pozwanej. Dane zawarte w tym wyciągu obejmują jedynie identyfikator klienta, dzień zawarcia umowy, pierwotną kwotę kredytu, imię i nazwisko, PESEL, adres zamieszkania pozwanej, wysokość kapitału, odsetek i kosztów. Wyciąg ten nie zawiera chociażby wszystkich danych wskazanych w umowie sprzedaży wierzytelności, które zawarte miały być w załącznikach 1A, 1B. Nadto, z uwagi na brak dokumentu umowy o nr (...), niemożliwym była weryfikacja zapisów zawartych w tym wyciągu w zakresie chociażby warunków naliczenia odsetek, czy kosztów.

Powód utrzymywał, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowi dowód istnienia i obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na stronie pozwanej. Tymczasem, stwierdzić należy, co wprost wyraził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 11 lipca 2011 roku w sprawie P 1/10, Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 15 września 2011 roku w sprawie II CSK 712/10 i z dnia 13 czerwca 2013 roku w sprawie V CSK 329/12 oraz m.in. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 25 lutego 2015 roku wydanym w sprawie I ACa 824/14, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie.

W myśl przepisu art. 194 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych (t.j. Dz.U. 2014r., poz. 157 ze zm.) księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione

do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych, ale już w art. 194 ust. 2 tej ustawy wprost przewidziano, że moc prawna dokumentów urzędowych nie obowiązuje w odniesieniu do wskazanych dokumentów w postępowaniu cywilnym. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej złożony w niniejszej sprawie został podpisany przez osobę prawidłowo upoważnioną i opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym, ale nie stanowi on dokumentu urzędowego. Dane ujmowane w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, na przykład właśnie cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności, ale nie stanowią one dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności (wyrok SA w Białymstoku z dnia 25 lutego 2015 roku wydanym w sprawie I ACa 824/14). Tak więc powołanie się na wyciąg z ksiąg rachunkowych, w braku dowodu w postaci dokumentu umowy będącej źródłem wierzytelności, która to miała być następnie przedmiotem przelewu nie daje podstaw do skontrolowania sposobu ustalenia należności, źródła jej pochodzenia, jak i jej wysokości.

Reasumując, powód nie sprostał ciężącemu na nim na podstawie art. 6 k.c. obowiązkowi udowodnienia twierdzeń, z których wywodzi dla siebie korzystne skutki prawne i nie przedstawił dokumentów, z których wynikałoby istnienie i wysokość przysługującego mu względem pozwanej roszczenia. Żądanie pozwu nie zasługuje więc na uwzględnienie. Podkreślić należy, że nabywca wierzytelności nie może być w korzystniejszej pod względem dowodowym sytuacji aniżeli jej zbywca, który dochodząc w postępowaniu sądowym kwot przysługujących mu w razie wypowiedzenia umowy pożyczki zobowiązany byłby do wykazania istnienia wierzytelności dochodzonej w postępowaniu sądowym, w tym do udowodnienia skutecznego wypowiedzenia umowy, wysokości wierzytelności, w tym wysokości odsetek i kosztów.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę twierdzenia strony powodowej nie uzasadniają żądania pozwu. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazał, aby przysługiwała mu względem pozwanej wierzytelność dochodzona pozwem, dlatego też wobec braku dowodów na istnienie wierzytelności dochodzonej pozwem na podstawie art. 6 k.c. powództwo zostało oddalone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
- S., (...)